הלכה · משנה תורה · מפרשים · מגדל עוז · ספר נשים

מגדל עוז על משנה תורה, הלכות סוטה

רבנו שם טוב אבן גאון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מגדל עוז על משנה תורה, הלכות סוטה

רבנו שם טוב אבן גאון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מגדל-עוז-על-משנה-תורה-הלכות-סוטה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ב 4
הלכה ג 4
הלכה ד 4
הלכה ה 4
הלכה ח 4
הלכה ט 4
הלכה י 4
הלכה יב 4
הלכה יד 4
הלכה טו 4
פרק ב 5
הלכה א 5
הלכה ד 5
הלכה ה 5
הלכה ו 5
הלכה ח 5
הלכה ט 6
הלכה יא 6
הלכה יב 6
הלכה יג 6
הלכה טז 6
פרק ג 6
הלכה א 6
הלכה ז 6
הלכה ח 6
הלכה ט 7
הלכה יא 7
הלכה יב 7
הלכה יג 7
הלכה טו 7
הלכה טז 7
הלכה יח 7
הלכה כ 7
הלכה כא 7
הלכה כג 7
הלכה כד 7
פרק ד 8
הלכה א 8
הלכה ב 8
הלכה ג 8
הלכה ז 8
הלכה יב 8
הלכה יד 8
הלכה טז 8
הלכה יז 8
הלכה יח 8

פרק א

הלכה א

קינוי האמור בתורה עד ואינו מוליד. פ"ק דסוטה (דף ד') ופירוש שחוף סוף גמרא (דף כ"ו) מתניתין דארוסה ושומרת יבם:

הלכה ב

הסתירה האמורה בתורה עד ותצא בלא כתובה. פ"ק דסוטה (דף ו') :

הלכה ג

קינא לה על שנים כו' עד שתשתה. פרק קמא דסוטה משנת מוסרין לה שני תלמידי חכמים גם בקידושין פרק עשרה יוחסין (דף פ"ב) משמע כן ובברכות בכמה מקומות מעשה היה והוציאוה עשרה במטה ומפורש שילהי פרק היה מביא לרבנן (דף י"ח) :

הלכה ד

אמר לה בפני שנים כו' עד ואינה שותה. פ"ק דסוטה (דף ה') :

הלכה ה

אמר לה אל תסתרי עד קינוי אחר. פרק ארוסה ושומרת יבם וכו' (דף כ"ה כ"ו:) :

הלכה ח

קינא לה בפני שנים וראה וכו' עד ויתן כתובה. ריש פרק מי שקינא:

הלכה ט

בא עד אחד וכו' עד הרי אשתו מותרת. בקידושין פרק האומר (דף ס"ו:) :

הלכה י

ואלו שב"ד מקנין עד מפני שלא קינא לה הוא. סוף פרק ארוסה ושומרת יבם:

הלכה יב

שתת מי המרים וכו' עד שיהיה שם עד. פרק היה נוטל (דף כ"ד כ"ה:) :

הלכה יד

האשה שקינא לה וכו' עד והרי כאן עד. פ"ק דסוטה (דף ב':) ופ"ק דכתובות (דף כ"ג כ"ו) והביאה ר"י אלפס בהלכות קידושין פרק האומר:

הלכה טו

אפילו אשה ועבד וכו' עד הרי זו שותה וכו' עד סוף הפרק. פ"ק דסוטה (דף ט':) :

פרק ב

הלכה א

אשה שקינא לה ונסתרה עד מעכב אותה מלשתות. פרק ארוסה ושומרת יבם (דף כ"ד) :

הלכה ד

קטנה שהשיאה אביה כו' אבל הקטנה בת מיאון עד לא נאסרה עליו. פרק ב"ש (דף ק"ט) ופרק חרש (דף קי"ג) ופרק ארוסה ושומרת יבם (דף כ"ד) ובירושלמי:

כתב הראב"ד ז"ל והלא אמרו פיתוי קטנה אונס וכו': **ואני** אומר כבר הוכחתי זה פרק שלישי דאישות ומשנתנו היא ג"כ ביבמות פרק ב"ש קטנה שהשיאה אביה ונתגרשה כיתומה בחיי האב והחזירה אסורה ליבם אלמא אם קדשה אביה הרי היא אשת איש גמורה וגם בירושלמי מצאתיה לדברי הכל כדברי רמז"ל וטעמא דכיון שקיבל בה אביה קידושין הרי היא כאשת איש גמורה כדילפינן בכתובות (דף כ"ד) ובכמה מקומות מדכתיב את בתי נתתי לאיש הזה לאיש אסרה הזה התירה ואם זינתה ברצונה נאסרה כדילפינן פ"ק דסוטה ופרק מי שקינא ובכמה מקומות מדכתיב והיא לא נתפשה ומקנין לה כו' כדאיתא פרק ארוסה ושומרת יבם והקטנה בת מיאון אין לה רצון ופיתוי שלה אונס הוא ואפילו בעלה כהן מותרת ואין מעשיה כלום כדאיתא ביבמות פרק ב"ש וכדמשמע פרק חרש. מעתה הבן דפיתוי קטנה אונס הוא שהקשה ראב"ד ז"ל אינה קושיא בענין זה כלל ומה שהקשה מענין התראה לא מצאנו כן אלא היכא דאיכא קינוי אסורה פרק מי שקינא ובזה עלו דברי רמז"ל על נכון ועדיין אני מוכרח להאריך בזה פ"ג דהלכות איסורי ביאה בג"ה:

הלכה ה

קינא לארוסתו עד לשכיבת בועל. בסוטה פרק ארוסה ושומרת יבם (דף כ"ד) ובכמה מקומות ופרק ראשון ופרק שני דכתובות:

הלכה ו

הגיורת והמשוחררת עד ככל הנשים ושותות. פרק ארוסה ושומרת יבם ופרק שני דעדיות:

הלכה ח

אפילו בא על ארוסתו כו' עד אשה נושאה את עונה. פרק מי שקינא (דף ל"א) ופרק ארוסה (דף כ"ד) ובירושלמי:

כתב הראב"ד ז"ל הא דלא כהלכתא משמעתא דריש ארוסה ושומרת יבם עכ"ל: **ואני**

אומר דברי רמז"ל מפורשים בברייתא ריש פרק מי שקינא ובכמה מקומות ובירושלמי וריש ארוסה ושומרת יבם נמי גבי קרא דויתן איש בך את שכבתו אמר רמי בר חמא משכחת לה כגון שבא עליה ארוס בבית אביה ושקיל וטרי עלה ומיהו מילתיה סלקא שפיר לפי המסקנא בפירוקי דסמכא והמשכיל יעיין כי אני לא ירדתי לסוף דעתו של הראב"ד ז"ל ויפה כיון רמז"ל לפי דעתי:

הלכה ט

לפיכך אם היתה כו' עד שלא נאמר בתורה כו' עד תלד זכרים: כתב הראב"ד ז"ל פירוש לא הקפידה תורה שתהא האשה הזאת ראויה לילד עכ"ל: **ואני** לא באתי לברר הפירושים רק להציל מן ההשגות אבל מן הפירושים לא יעדתי לי בזה (ע' במל"מ שפירש דיש כאן השגה):

הלכה יא

היו לו אשה ובנים עד מלשתות. פרק ארוסה ושומרת יבם (דף כ"ד) ובירושלמי:

הלכה יב

כל אשה שהיה לה עד כך אסורה לבועל. פרק כשם במשנה (דף כ"ו) ובכמה מקומות:

הלכה יג

אבל אם לא קדם קינוי עד שאין לה בנים. פ"ב ד'יבמות (דף כ"ד) :

הלכה טז

כל אשה עד סוף הפרק. פ"ק דסוטה וכמה מקומות שם וסוף גיטין (דף צ') וסוף נדרים (דף צ"א:) :

פרק ג

הלכה א

כיצד סדר עד מתיישבת בהן. פ"ק דסוטה (דף ז':) :

הלכה ז

ואח"כ משביעה עד שהיא מכרת. פרק אלו נאמרין (דף ל"ב) :

אם לא שכב וכו' עד שהיא מכרת. פרק היה מביא (דף י"ז י"ח) :

ומודיעה שהבטן וכו' עד על המים. פרק כשם (דף כ"ח) :

הלכה ח

ואח"כ מביא עד ספר תורה. פרק היה מביא:

וכותב עליה וכו' עד אמן אמן. פרק היה נוטל (דף י"ט) :

הלכה ט

ואחר כך מביא וכו' עד שנאמר מי המרים. פרק היה מביא:

ומוחק לתוכן וכו' עד רושם הניכר כלל. פרק היה נוטל (דף כ') :

הלכה יא

ואחר כך כהן אחד בא וכו' עד שהרי נקרעו. פ"ק דסוטה (דף ו') :

הלכה יב

ואחר כך מביא עשרון וכו' עד כדי ליגעה. בסוטה פרק היה מביא (דף י"ח) :

הלכה יג

ואחר כך לוקח המנחה וכו' עד כלי שרת. פרק היה נוטל (דף י"ד) :

ואינו נותן עליה שמן וכו' ואם נתן לוקה וכו' עד מי המרים המאררים. בספרי גרסי' לה מגיד שאם נתן שמן או לבונה עובר בלא תעשה כשם שעובר על שמנה כך עובר על לבונתה וכו' ובמכילתא לא יצוק עליה שמן ולא יתן עליה לבונה מגיד שהוא שתי אזהרות עכ"ל:

הלכה טו

ואחר כך משקה וכו' עד נאכל לכהנים. פרק היה נוטל (דף י"ט) :

הלכה טז

ואם טהורה היא עד כמו שביארנו. פרק כשם (דף כ"ח) ופרק היה נוטל:

הלכה יח

ואם עבר והשקה את אשתו וכו' עד כי תזנינה. זה הלשון מובן מכמה מקומות בתלמוד ועיקרה פרק עגלה ערופה (דף מ"ז) :

הלכה כ

סוטה שיש לה וכו' עד ובנפילת איברים. פרק היה נוטל (דף כ) :

הלכה כא

סוטה ששתת עד תלד זכרים. פרק ארוסה ושומרת יבם (דף כ"ו) :

הלכה כג

באו עידי טומאה עד שהרי שתתה. פ"ק דסוטה (דף ו') ופרק מי שקינא (דף ל"א) :

הלכה כד

אשה שזינתה באונס עד סוף הפרק. [פ"ק דסוטה] (דף ז') סוף פרק ארוסה ושומרת יבם (דף כ"ו) ומקצתו בהרבה מקומות:

פרק ד

הלכה א

בחמשה עשר באדר עד ומשקין את הסוטות. פ"ק דשקלים ובירושלמי פ"ק דמ"ק:

הלכה ב

ואין משקין את הסוטה אלא ביום עד והעמיד אותה הכהן. פרק היה מביא (דף י"ז) :

הלכה ג

סוטה שאמרה עד הדשן. פרק היה נוטל (דף כ') :

הלכה ז

מגלת סוטה עד או כהן קטן פסולה. פרק היה מביא (דף י"ז) :

אינו כותב לא בקומוס וכו' עד ואם השקה כשר. פרק היה מביא (דף י"ז) שם ופרק היה נוטל:

הלכה יב

מי סוטה שלנו נפסלות בלינה. ירושלמי פ"ב דסוטה:

הקדים עפר עד והוציא עפר כשר. פרק היה מביא (דף י"ו) :

הלכה יד

הקריב את מנחתה עד בית הדשן. פרק היה נוטל (דף י"ט) :

נמצאו עדיה זוממין מנחתה תצא לחולין. בכריתות פרק המביא אשם תלוי:

הלכה טז

המקנא לאשתו עד לקינויין הרבה. פרק ד' מחוסרי כפרה:

הלכה יז

יש לבעל לגלגל בשבועה וכו' וכן יש לו לגלגל וכו' עד אם יגרש ויחזיר. כתב הראב"ד כל זה לדעת רבי מאיר ואפשר שהלכה כמותו דסוגיין כוותיה. **ואני** אומר למה באפשר אלא דוקא ודבר ברור הוא דהלכה כרבי מאיר בהא דהא בעיא דרב אשי דהוא בתרא כוותיה דרבי מאיר שייכא:

לפיכך כשתזנה כו' עד אמן להבא. פרק היה מביא:

הלכה יח

מצות חכמים כו' עד סוף הפרק. סוף גיטין ופ"ק דסוטה קיימא לן כמ"ד רוח טהרה: